

JELITNY (7) *ai*

e prawdopodobnie jasne (tak w jelito).

sg m N jelitny (3). ◇ A jelitny (1). ◇ L jelitnym (1). ◇ f D jelitn(e)j (1). ◇ pl L m jelitnych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „jelito”, dotyczący jelit (7): Krew też z nośa ftánowi łoy jelitny bydłęcy SienLek 73v.

Połączenia w nazwach jednostek chorobowych (4): O żywocie álbo Brzuchu: tudzież o trzewnym á o ielithnym bolu SienLek 98v; Tey ielitney chorobie á dárćiu w trzewách/ nalepiey łłuży nálewánie zádkiem náwárzywłzy ślazu/ barłczu z miodem á oliwą. SienLek 100v, 100, Sss2v.

Wyrażenie: lek. »wiatry jelitne« (1): o przepuśczeniu y o zácwierdzeniu żywotá: y o wietrzech ielitnych. SienLek 98v.

Szereg: »trzewny a jelitny, jelitny albo w trzewach« (2 : 1) (3): Ale iż y gliłty trzewny á ielitny też niedořtátek ieřł łłuzno ktemu przypifáć/ czym pomożono być może. SienLek 103, 98v, 100.

*Cf **JELITOWY***

JW